

at gjøre Rigsdagens Indflydelse gjælden i den omhandlede Henseende, og efterat den høitæredede Minister har erklæret, at han ansaae det for rigtigt, at der blev nedsat et Udvalg. At unblade det, vilde dog stride imod de sædvanlige Regler, som følges her, og det er besynderligt, at det ærede Medlem af den polytechniske Læreanstalts Lærerpersonale, som tilige er Medlem af dette Thing . . .

Formanden: Det ærede Medlem skulde ikke saaledes betegne andre Medlemmers Stilling udenfor Thinget.

Winther: Om Forlæbelse, jeg nævnedes det kun af Hensyn til, at det ærede Medlem har en Kundskab om disse Sager, som Andre ikke have. Det vilde være besynderligt, om han modsatte sig et Udvalgs Nedsættelse, naar han hører, at der er andre Medlemmer, som troe, at det er nyttigt, og som kunne ønske, at ogsaa de fik Leilighed til at faae Indflydelse paa Sagen, forsaavidt en saadan kan udøves af Medlemmer her i Thinget. Jeg troer, at al den hæftige Modstand fra det ærede Medlem, som fra først af ansaae det for gavnligt, om man gik langsommere frem i Sagen, netop maa tilskynde Mange til at stemme for et Udvalgs Nedsættelse.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, skred man til Afstemning, hvorved:

Tschernings Forslag:

At Sagen henvises til det samme Udvalg, hvortil den foregaaende Sag henvises, samt at dette suppleres med to Medlemmer.

vedtoges med 42 Stemmer mod 9.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af „Forslag til Lov om Nedlæggelse af Metropolitanaskolen“. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 583—84).

C. B. Nimestad: Jeg har flere Gange havt Leilighed til at fremsætte for det høie Thing de Grunde, der have ledet mig til at

indbringe Forslag om Nedlæggelsen af Metropolitanaskolen, og jeg behøver ikke nu at sige Noget dertil; thi den Tid, som ligger mellem den, da dette Forslag sidste Gang var for her i Thinget, og Diebliffet nu, har ikke, saavidt jeg kan skjønne, bragt Noget frem, der i fjerneste Henseende kunde bevæge dem, som have en fra min forskjellig Anskuelse, til at gaae over til denne, eller nogen af dem, der deelte min Anskuelse, til at forlade den. Hvis jeg har forstaaet den høitæredede Minister rigtig, agter han ikke at tilraade et saadant Lovforslag, og jeg maa sige, at jeg heller ikke har ventet, at han vilde handle anderledes. Jeg troer, at det gaaer med denne Deel af den overflødige — jeg kalder den stadigt: den stadelige — Statsindustri, som tidligere med flere andre, at der behøves en vis Tid inden. Sagen ganske trænger igjennem ogsaa hos Regjeringen og den Deel af den lovgivende Magt, der er mere konservativ i sine Ansuelser, og inden disse faae Diet op for, at der ingen Fare er ved at foretage et Skridt som det, der her foreslaaes. Det gjælder blot om, at de, der kæmpe for en saadan Sag, ikke blive træt paa Veien, men holde fast ved deres Foretagende, saaledes at det tilsidt kan trænge igjennem, ligesom andre Lovforslag tidligere ere trængte igjennem, naaget de have mødt en stærk Modstand fra flere Sider. Jeg skal derfor denne Gang indskrænke mig til at anmode det Fleertal, der gjentagne Gange har stemt for denne Sag, om ogsaa at ville gjøre det idag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Den ærede Forslags-

stiller har ganske rigtig opfattet mine tidligere Udtalelser, naar han lagde den Mening deri, at jeg ligesaa lidet kan gaae ind paa Nedlæggelsen af Metropolitanaskolen, som nogen af de foregaaende Regjeringer har kunnet dette. Som Støtte for denne Mening skal jeg tillade mig for det Første at paaberaabe mig en Udtalelse af en Mand, som altid her i Thinget har havt en meget vægtig Stemme, og som var Medlem af det Udvalg, der sidst behandlede et lignende Lovforslag. Den ærede Forsamling veed, til hvem jeg sigter; det er Wi-
stop Monrad. Han har sagt i Udvalgsbetænk-